

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

IX. Dimitte me; jam enim ascendit Aurora. Genes. c. 32. v. 26.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

§. 7. *Anagramma.*56. Chara Delpara, à CasV præ-
MVnIta.*Alma DEI Virgo, ante casum præmunita!*

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS IX.

§. I. *Scriptura.*57. AS Cen Dens A V rora, Be LLVM
fIn lens.Genes. c. 32. v. 26. *Dimitte me, jam enim
ascendit Aurora.*

Vix pedem è diversorio, sub ipsis
adhuc obscuræ noctis tenebris,
Jacobus in itinere constitutus
extulerat, & ecce! occurrens ei vir
(Angelus Domini) *luctabatur cum eo*
usque manè. Nec ista cessavit inter æ-
mulos colluctatio, usque ad ascensum
rutilantis Auroræ, ad cujus amœnam
præsentiam, mox quasi victus in prælio
Angelus, dimissionem à Jacobo petijt:
*dimitte me, inquit, jam enim ascendit
Aurora &c.* Respondente autem Jaco-
bo: *Non dimittam te, nisi benedixeris mihi
&c. benedixit ei in eodem loco.*

v. 29.

Vix Adamus è limo terræ, & Eva
ex costa Adami processerant, & ecce!
luctabatur paulo post cum illis Ange-
lus, ob perditam tam citò primam in-
nocentiam, ac perpetratum vetiti po-
mi esum, qui idcirco, jussu Divino,
flammeo eosdem gladio è paradiso
voluptatis proscribens, à luctâ hac,
nullo unquam tempore, in posteris
cessavit, nisi ad ascensum felicissimæ
Auroræ, Beatissimæ nimirum Virginis
Deiparæ, in Annæ utero conceptæ,
juxta illud: *quæ est ista, quæ progreditur,
quasi Aurora consurgens?* Enimverò, si
D. nostro Bernardo fides, *Aurora*
*semper noctem sequitur, nox præcedit Auro-
ram. Quid autem est nox frigida, & obscu-
ra, nisi originale peccatum, frigidum concu-*

Cant. 6.
v. 9.Serm. 4.
super
Salve.

*piscentiâ, obscurum ignorantia? Tu ergo pro-
cessisti, ut aurora lucida, & rubicunda, quia
superatis originalibus peccatis, in utero ma-
tris nata es lucida cognitione veritatis, &
rubicunda amore virtutis. Nec sine my-
sterio Auroræ nomen sortita est MARIA,
in Conceptione suâ, hæc enim, ut
Petrus noster Damianus ait, est Aurora,
quam sequitur, imò, de quâ nascitur Sol ju-
stitiæ. Nam sicut Aurora terminum noctis,
diei principium adesse testatur, sic & Virgo,
noctem extulit sempiternam, & de die diem,
de terrâ suæ virginittatis exortum, terris in-
fudit: quod Seraphicus Bonaventura confirmat dicens: O Beata Virgo, tu
es Aurora, de Sole procedens, & ortum Solis
præveniens, & in lumine Solis diem nuntias.*

Serm. 40.
de af-
tumpr.In Spec.
Virg. c.
9.

Et sanè sicut Aurorâ micante, suas re-
petere latebras solent bestię lucifugæ,
ita & ad MARLÆ primordia, dæmonum
omnes acies tenebricosæ consulue-
runt sibi fugâ. Exhorrescunt nimi-
rùm dæmones hanc mysticam Auro-
ram, haud aliter, ac nocturni adulteri,
quî suis nefandis facinoribus noctis te-
nebras prætendentes, ejus, quam ocu-
lis corporeis intuemur, auroræ lucem
reformidant, atque odio prosequun-
tur, quâ proinde appetente, nè suis in
maleficijs deprehendantur, quam ci-
tissimè diffugiunt, ut bene Speculum
illud Patientiæ Jobus dixerit: *Si subito
apparuerit aurora, arbitrantur umbram
mortis.* Quòd si dæmones hujus Sa-
cratissimæ Auroræ lucem tantoperè
pertimescunt, quomodo ergo fieri po-
tuit, ut ejus potiundæ, aut per inflit-
tum originale vulnus debellandæ po-
tenta-

c. 24. v. 17.

testatem aliquando acceperint? Bene igitur MARIA à nobis dicitur *Ascendens Aurora, bellum finiens*, nam sicut Psalmista ait: *Posuit prodigia super terram, auferens bella, usque ad finem terræ.* Sic juxta Richardum Victorinum, *In Virgine nullum fuit internum bellum, sed summa pax.* Sola ergo victrix, in universali hoc, Angelum inter, Paradisi custodem, & hominem protrusum prælio, transgressionisque communis minimè rea, quia *gratiâ plena*, non dimisit Angelum, illibata maternitatis, Divinæque incarnationis nuntium, donec benedixisset eî, inque eodem loco, per superna illa Divinæ salutationis verba, *benedictam in mulieribus* deprædicasset. Quod si ad eò pulchra est, & gratiosa Auroræ lux, ut ad ejus præsentiam omnes reliquæ stellæ, quasi confusæ, ac rubore suffusæ nostris se oculis subtrahant, affirmante id ipsum Senecâ

Pf. 45. 6. 8.

lib. 2. de Emanuele 6. 25.

In Octaviâ act. 1.

Dan. 12. 7. 3.

*Jam vâga Cælo sidera,
Fulgens Auroras fugat &c.*

dicam & ego, ad eò pulchrâ, ac gratiosam Auroræ nostræ Marianæ lucem, ut ad ejus præsentiam, ob singularem purissimæ Conceptionis prærogativâ, omnes reliqui Sancti, licet fulgeat quasi stellæ in perpetuas æternitates, ob contractum aliquando peccatum originale, quasi confusi, ac rubore suffusi videantur. Hæc ergo Aurora, ut & nobis feliciter illucescat, ut infernales gratiæ prædones ab animarum nostrarum foribus repellat, ut continuis carnem inter, & spiritum bellis optatum finem imponat, ut diem tandem invehat beatitatis æternum duraturæ, quotidianis à nobis obsequijs, affectuque devotissimo, est devincienda.

§. 2. *Authoritas.*

58.

S. ANDREAS CRETENSIS, INNOCVAM PROP VGNANS.

1. *Sola, præter naturam, fuit electa, ad naturam renovandam, sola deservit opifici, universæ naturæ, quæ cum esset immaculata, & impolluta, & supra modum plena purissimæ castitatis, immaculata, & impolluta scilicet mente, & plena purissimæ sa-*

stitatis corpore, quæ universam, quæ in carne est, generatione naturam superavit. Orat. 1. de dormit. Deip.

2. *Agna immaculata, quæ sola, de suo utero, lanam Christo, humanam nimirum substantiam contulit.* Cant. in Nativ. B. V.
3. *Anna sterilis, intemeratam, castamque puellam concepit: Hanc hodie, seu solam immaculatissimam, omnes nos Beatam dicamus, ejus nos Sanctam Conceptionem colamus.* In Canone Ecclesiastico, post Oden. 3.

§. 3. *Ratio.*

DEI GENITRICIS NOMINE, PRÆVARICATIO non est gesta.

59.

JUXTA Reg. Jur. in sexto: *Ratum quis habere non potest, quod ipsius nomine non est gestum.* Atqui prævaricatio Originalis non fuit gesta, nomine Beatæ Virginis. Ergo hanc ratam habere non potest. min. prob. In tantum fuisset, MARIE nomine, gesta prævaricatio, in quantum ipsius voluntas fuisset transfusa in voluntatem Adami, ut capitis, incurrendo Legem: *In omnes homines mors pertransijt.* Sed MARIA non tenebatur hæc lege, consequenter nec ejus voluntas erat inclusa, quoad hanc partem, in voluntate Adami. Ergo prævaricatio originalis non fuit gesta nomine B. Virginis. min. prob. In omnî Lege lata, etiamsi eâ teneantur omnes, & sit universaliter lata, non tamen eâ tenetur Regina, & mater; ut patet in Reginâ Esther, cui dictum: *Non enim pro te, sed pro omnibus, hæc Lex constituta est.* Atqui B. Virgo fuit vera Mater DEI, ac Regina Cælorum: Ergo fuit exclusâ ab hac lege, *omnes in Adamo moriuntur.* Nec tenebatur hæc Lege illa, cujus nomine non erat gesta Adami prævaricatio.

* *

D 2

§. 4.

§. 4. *Historia.*

60. Magister, IaCens DefVn CtVs.

ANno Millesimo, quadringentesimo, vigesimo tertio, Martino V. Pontificatum gerente, quidam Theologiae Magister, Tolosani studij Rector, determinare ausus est, Beatissimam Virginem, originali fuisse peccato corruptam. Verum exacerbatus propterea populus, mox eundem è Civitate proscripsit, qui inde Romam adveniens, illatam sibi injuriam lachrymabiliter summo Christi in terris Vicario exposuit, ac mirum in modum conquestus, Conclusionem suam, publicâ sese disputatione (modò Sanctitas sua id permetteret) tutari velle, asseruit. Consensit facile Pontifex, ut rigidæ hujus, & Virginis honori admodum nocivæ sententiæ publicas magister ille rationes perhiberet. Verum, convocato jam maximo Doctorum conventu, cum, assignato Disputationis tempore, in ipso Summi Pontificis Palatio, convenissent omnes, jamque diutiùs exspectarent, unicus desiderabatur Magister, sententiæ suæ futurus Præses, & defendens. Cum ergò non compareret, qui primus adesse debuerat, missi tandem sunt, qui eum advocarent. Verum, ô triste spectaculum! vix Religiosi, qui eum hospitio susceperant, cubiculum ingrediuntur, cum ecce! in lecto observant jacentem Magistrum illum, imò miserè defunctum reperiunt, ac interiora ventris non habentem. Adeò nimirum **MARIA** suum confudit inimicum, & qui vivus noluerat defendere immaculatam, suo damno, purissimæ ejus conceptioni, coram tantâ Doctorum multitudine, testimonium perhibere mortuus debuit. Quod factum reliquos etiam omnes in piissimâ, de dicto Virginis conceptu, opinione plurimum confirmavit. *S. Bernardin. Sen. Tract. de Concept.*

B. V. M.

**

*

§. 5. *Symbolum.*

AVroræ LVMen, è noCtIs tenebrIs respLenDens.

61.

De tenebris olim dixit splendescere Lucem,
Eterno imperio, qui regit astra Deus.
De tenebris maculæ fecit splendescere lucem
Præservans Matrem, qui regit astra, Deus.

DEUS, qui dixit, de tenebris, lucem splendescere.
2. Corinth. c. 4. v. 6.

§. 6. *Antiquitas.*AVstrebertæ, ad ChorVM
CitatIO.

62.

DIvina, ergà devotas sibi animas pietas, ac providentia magnoperè apparuit, in Divâ Austrebertâ, ijsque Virginibus, quibus illa, tum temporis, Abbatissâ præfuerat. Ad initium enim Quadragesimalis jejuniij, ante mediam noctem, audiebat monialis quædam vocem, dicentem sibi: Surge velociter, & dic Abbatissæ, ut quanto cyùs, discusso somno, cum omnibus suis, Chorum accedat, & consuetum Matutinarum tempus devotè præveniat. Monialis somno nimium oppressa, differt imperata referre, hinc secundo, & tertio Divinitus excitata, & ultimâ quidem vice, cum aliquallî increpatione, tandem voci obtemperat, ac quæ toties au-

diffet, Austrebertæ denuntiat. Ad chororum ergo, dato signo, accelerant omnes, ac eâ, quâ par est devotione, licet solito maturius, Matutinas inchoant. Cùm ecce! vix decantato primo Psalmo, fragor ingens exoritur, ac maxima dormitorij pars adeò collabitur, ut eâ parietum, ac pavimenti collisione, omnes certè moniales, unâ cum Abbatisâ, horrendùm obrutæ fuissent, nisi, ex specialissimâ Numinis providentiâ, ad chorum mirabiliter citatæ, Divinas præveniendolaudes, omnes & singulæ incolumes evasissent. *Surius T. 1. in vitâ S. Austrebertæ.*

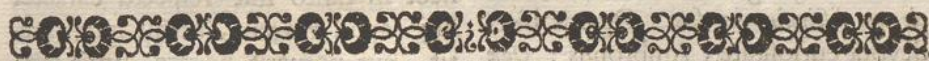
Quòd si Divina bonitas, ob dilectam sibi famulam Austrebertam, tam sollicitè præcavere voluit, ne ipsa, vel una, ex devotis ejus sanctimonialibus, imminens subiret mortis periculum, quomodò, obsecro, non etiam omnem, pro suâ cunctipotentia, sollici-

tudinem adhibuerit, ut dilectissimam suam amicam, Sponsam, ac Matrem, ab imminente originalis maculæ ruinâ præservaret? Certè prævenire voluit MARIAM, excitante, ac adjuvante gratiâ suâ, tenebrosum illud tristium Matutinarum tempus, quo totum Adamicæ posteritatis ædificium, originalis scilicet justitia omnis, casu lachrymando corrui, sicque illam specialiter conservare, quæ non Abbatisâ modò, sed Regina Virginum, imò Sanctorum omnium gubernatrix, ac Regina constituenda erat.

§. 7. Anagramma.

absqVe peCCato ConCepta, 63.
ab AngeLo saLVteM aC-
Ciplens.

Gemma pura, mirè salutata à Dei nuncio!
Versio litteralis.
Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS X.

§. I. Scriptura.

64. ConCepta, In ConspeCtV PrIn-
cipIs CarCerIs, gratIam
obInens.

Genes. c. 39. v. 21. *Dedit ei gratiam, in conspectu Principis carceris.*

Dan. 13.
v. 5.

Angustie sunt mihi undique, dicere ad tempus, cum castissimâ Susanâ, poterat Josephus, dilectissimus Jacobi Patriarchæ filius, non minoris, quàm Susanna, virtutis: præterquam enim, quòd ab inhumanâ prorsus hominum, erga hominem, fratrum, erga fratrem invidiâ, pro exiguo admodùm pretio in Ægyptum fuerit divenditus, insuper in ipsâ Ægypti regione, ob falsissimas impudicæ ibidem Dominæ accusationes, à Putipharo nimium credulo, tetrum in car-

cerem conijcitur. Verùm premittitur ad tempus, non opprimitur innocentia. Josephus enim, Juvenis innocentissimus, suæque præsertim castimoniæ propugnator Zelotissimus, cùm mortem potius oppetere elegisset, quàm tanto DEUM flagitio ostendere, hinc medios inter obscuro carceris squallores, Divinâ se sensit gratiâ illustratum; Sic enim ait sacer textus: *Fuit autem Dominus cum Joseph, & dedit ei gratiam, in conspectu principis carceris, qui tradidit in manu illius universos vinctos, qui in custodia tenebantur.*

v. 22.

Accusent modò, quantum volunt, infensi Marianæ innocentie hostes Virginem Beatissimam sceleris originalis, eamque hoc ipso, reliquorum ad instar mortalium, vel uno saltem momento, carceris æterni ream fuisse proclamant; sciant tamen, quòd idem

D 3

Do-